

Warszawa, dnia 25 stycznia 2023 r.

Sygn. akt KR III R 67/22

Decyzja nr KR III R 67/22

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Sebastian Kaleta

Członkowie Komisji:

Paweł Lisiecki, Wiktor Klimiuk, Łukasz Kondratko, Robert Kropiwnicki, Jan Mosiński, Sławomir Potapowicz, Adam Zieliński

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2023 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy w przedmiocie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. dotyczącej nieruchomości ozn. hip. , ustanawiającej prawo użytkowania wieczystego do: niezabudowanego gruntu o powierzchni wynoszącej m², stanowiącego działkę ewidencyjną nr z obrębu , położonego w Warszawie przy ul. Wolskiej i J. Bema (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr , niezabudowanego gruntu o powierzchni wynoszącej m², stanowiącego działkę ewidencyjną nr z obrębu , położonego w Warszawie przy ul. J. Bema (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr , niezabudowanego gruntu o powierzchni wynoszącej m², stanowiącego działkę ewidencyjną nr z obrębu , położonego w Warszawie przy ul. J. Bema (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr ; zabudowanego gruntu o powierzchni wynoszącej m², stanowiącego działkę ewidencyjną nr z obrębu , położonego w Warszawie przy ul. J. Bema 95 (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr

oraz odmawiającej ustanowienia prawa użytkowania wieczystego do gruntu stanowiącego: część działki ewidencyjnej nr [ ] z obrębu [ ], położonego w Warszawie przy ul. J. Bema/Wolska, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr [ ]; część działki ewidencyjnej nr [ ] z obrębu [ ], położonego w Warszawie przy ul. J. Bema, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr [ ]; część działki ewidencyjnej nr [ ] z obrębu [ ], położonego w Warszawie przy ul. J. Bema, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr [ ]; część działki ewidencyjnej nr [ ] z obrębu [ ], położonego w Warszawie przy ul. J. Bema, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr [ ]

z udziałem stron: Miasta Stołecznego Warszawy, Z [ ] F [ ]

na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 3a w związku z art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2021 r. poz. 795; dalej: ustawa z dnia 9 marca 2017 r.) w związku z art. 156 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000; dalej: k.p.a.) oraz w związku z art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 276; dalej: dekret warszawski) w związku z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

orzeka:

stwierdzić nieważność decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. w całości.

UZASADNIENIE

I. Przebieg postępowania administracyjnego przed Komisją do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich.

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich (dalej: Komisja), działając na podstawie art. 15 ust. 2 i 3 w zw. z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r., postanowiła w dniu 5 października 2022 r. wszcząć z urzędu postępowanie rozpoznawcze w sprawie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. dotyczącej nieruchomości ozn. hip. _____, ustanawiającej prawo użytkowania wieczystego do: niezabudowanego gruntu o powierzchni wynoszącej _____ m², stanowiącego działkę ewidencyjną nr _____ z obrębu _____, położonego w Warszawie przy ul. Wolskiej i J. Bema (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr _____; niezabudowanego gruntu o powierzchni wynoszącej _____ m², stanowiącego działkę ewidencyjną nr _____ z obrębu _____, położonego w Warszawie przy ul. J. Bema (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr _____; niezabudowanego gruntu o powierzchni wynoszącej _____ m², stanowiącego działkę ewidencyjną nr _____ z obrębu _____, położonego w Warszawie przy ul. J. Bema (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr _____; zabudowanego gruntu o powierzchni wynoszącej _____ m², stanowiącego działkę ewidencyjną nr _____ z obrębu _____, położonego w Warszawie przy ul. J. Bema 95 (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr _____ oraz odmawiającej ustanowienia prawa użytkowania wieczystego do gruntu stanowiącego: część działki ewidencyjnej nr _____ z obrębu _____, położonego w Warszawie przy ul. J. Bema/Wolska, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr _____; część działki ewidencyjnej nr _____ z obrębu _____, położonego w Warszawie przy ul. J. Bema, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr _____; część działki ewidencyjnej nr _____ z obrębu _____, położonego w Warszawie przy ul. J. Bema, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr _____; część działki ewidencyjnej nr _____ z obrębu _____, położonego w Warszawie przy ul. J. Bema, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa

w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr
z udziałem stron: Miasta Stołecznego Warszawy, Z F .

Postanowieniem z dnia 5 października 2022 r., Komisja, na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r., postanowiła zawiadomić właściwe organy administracji publicznej oraz sądy o wszczęciu z urzędu postępowania rozpoznawczego.

Postanowieniem z dnia 5 października 2022 r. Komisja zwróciła się do Społecznej Rady przy Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich o wydanie opinii w przedmiocie decyzji Prezydenta m. st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r.

Zawiadomieniem z dnia 19 października 2022 r., Przewodniczący Komisji zawiadomił strony o wszczęciu z urzędu postępowania rozpoznawczego w przedmiocie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r.

Powyższe postanowienia i zawiadomienie zostały opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej w dniu 20 października 2022 r.

Pismami z dnia 19 października 2022 r. zawiadomiono Prezydenta m.st. Warszawy i Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie o wszczęciu przez Komisję postępowania rozpoznawczego w sprawie nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Bema/Wolska, Bema 96 w trybie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

Postanowieniem z dnia 5 października 2022 r. Komisja zabezpieczyła postępowanie rozpoznawcze w sprawie nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Bema 95 poprzez nakazanie wpisu w księdze wieczystej nr prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych, zakazu zbywania lub obciążania nieruchomości.

Postanowieniem z dnia 5 października 2022 r. Komisja zabezpieczyła postępowanie rozpoznawcze w sprawie nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Wolskiej i J. Bema poprzez nakazanie wpisu w księdze wieczystej nr prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie X Wydział Ksiąg Wieczystych, zakazu zbywania lub obciążania nieruchomości dz. ew. nr:

Powyższe postanowienia zostały ogłoszone w Biuletynie Informacji Publicznej w dniu 21 października 2022 r.

Zawiadomieniem z dnia 6 grudnia 2022 r. poinformowano strony o przedłużeniu do dnia 6 lutego 2023 r. postępowania rozpoznawczego w przedmiocie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. dotyczącej nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Bema/Wolska, Bema 95 z uwagi na szczególnie skomplikowany stan

sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w sprawie.

Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej w dniu 7 grudnia 2022 r.

W dniu 5 stycznia 2023 r. Komisja zawiadomiła strony o zakończeniu postępowania rozpoznawczego w sprawie nieruchomości warszawskiej położonej przy ul. Bema/Wolska, Bema 95, sygn. akt KR III R 67/22, dotyczącej decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. i poinformowała, że w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia strona ma prawo wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strony zostały pouczone, iż powyższe zawiadomienie uznaje się za skutecznie doręczone po upływie 7 dni od daty ogłoszenia.

Powyższe zawiadomienie ogłoszono w Biuletynie Informacji Publicznej w dniu 5 stycznia 2023 r.

W dniu 18 stycznia 2023 r. Społeczna Rada wydała opinię nr [redacted], w której wniosła o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r., bowiem wydano ją na rzecz Z [redacted] F [redacted] – jedynej beneficjentki. Społeczna Rada ustaliła, że Prezydent m.st. Warszawy wydał decyzję na rzecz Z [redacted] F [redacted], która nie mogła skutecznie ubiegać się o przyznanie jej praw do nieruchomości przy ul. Wolskiej i ul. J. Bema i nie przysługiwał jej przymiot strony postępowania administracyjnego w tej sprawie, przez co rozstrzygnięcie organu było sprzeczne z treścią art. 7 ust. 1 dekretu. Natomiast Prezydent m.st. Warszawy uznał wskazaną beneficjentkę za stronę postępowania i wydał na jej rzecz decyzję. Tym samym organ w sposób rażący naruszył art. 7 ust. 1 dekretu i art. 28 k.p.a., co winno skutkować stwierdzeniem nieważności przedmiotowej decyzji na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. i usunięciem jej z obrotu prawnego.

II. Na podstawie zebranego materiału dowodowego Komisja ustaliła, co następuje:

1. Opis nieruchomości.

Nieruchomość warszawska oznaczona dawnym numerem hip. „N” nr. [redacted], składa się z niezabudowanego gruntu o powierzchni wynoszącej m², stanowiącego działkę ewidencyjną nr [redacted], położonego w Warszawie przy ul. Wolskiej i J. Bema (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95), niezabudowanego gruntu o powierzchni wynoszącej [redacted] m², stanowiącego działkę ewidencyjną nr [redacted], położonego w Warszawie przy

ul. J. Bema (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95), niezabudowanego gruntu o powierzchni wynoszącej m², stanowiącego działkę ewidencyjną nr z obrębu , położonego w Warszawie przy ul. J. Bema (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95). Wymienione działki znajdują się w obrębie , a także prowadzona jest dla nich księga wieczysta nr . Do dawnej nieruchomości hip. przynależy również zabudowany grunt o powierzchni wynoszącej m², stanowiący działkę ewidencyjną nr położony przy ul. J. Bema 95 (dawniej ul. Bema 95/ul. Wolska 95), z obrębu , dla którego prowadzona jest księga wieczystą nr .

Wymienione grunty nie są objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego m. st. Warszawy - Uchwała Rady Miasta st. Warszawy Nr LXXXII/2746/2006 z dnia 10 października 2006 r. znajdują się w kwartale oznaczonym U.20 usług, na których: ustala się priorytet dla lokalizowania usług z zakresu: obsługi imprez międzynarodowych (obiekty kongresowe i targowo-wystawiennicze), administracji, organizacji społecznych, dyspozycji i współpracy gospodarczej, obrotu finansowego, ubezpieczeń, kultury, nauki, wdrażania wyspecjalizowanych nowoczesnych technologii (parki technologiczne, instytuty badawcze, inkubatory przedsiębiorczości, itp.), szkolnictwa, handlu, oświaty, gastronomii, hotelarstwa, turystyki, sportu (w tym dużych obiektów sportowych dla organizacji imprez międzynarodowych), transportu, łączności, itp. - o charakterze międzynarodowym, krajowym i ogólnomiejskim; dopuszcza się lokalizowanie: funkcji mieszkaniowej - z zaleceniem by udział tej funkcji kształtował się do 40% powierzchni zabudowy na terenie; niezbędnych inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej, małych i średnich obiektów produkcyjnych stosujących nowoczesne technologie; funkcji uzupełniających związanych z funkcją podstawową.

Nieruchomość przy ul. Bema 95/ul. Wolska 95 zabudowana była jednopiętrowym budynkiem, który na skutek działań wojennych został wypalony (brak wskazania stopnia zniszczeń) i przeznaczony do rozbiórki.

W dniu 23 lutego 2009 r. Prezydent m.st. Warszawy decyzją nr ustalił warunki zabudowy i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na budowie budynku biurowo - usługowego z garażem podziemnym wraz ze zjazdami na teren działek ewidencyjnych nr - cz., , - cz., , oraz - cz., , , - cz. w obrębie ul. Bema 95.

Działki ewidencyjne nr i nr stanowią teren niezabudowany.

Na działce nr znajduje się obiekt magazynowy (wiata) o powierzchni m².

Na działce nr znajdują się 2 budynki handlowo – usługowe o powierzchni m² i m² oraz budynek magazynowy o powierzchni m². Budynki istniejące na działce ewidencyjnej nr zostały wzniesione w latach powojennych i nie spełniają warunków art. 5 dekretu.

Z kolei części działek ewidencyjnych nr , nr , nr , nr znajdują się w obszarze drogi publicznej, tj. ul. Bema.

2. Dawny właściciele nieruchomości.

Na mocy aktu nabycia z dnia 30 października 1937 r. nieruchomość oznaczona dawnym numerem hip. „N W nr. ”, stanowiła własność T P H . S S.A.

Zgodnie z treścią zaświadczenia Sądu Grodzkiego w Warszawie Oddział Ksiąg Wieczystych z dnia 27 września 1948 r. nr nieruchomość oznaczona jako „N W nr. ” o powierzchni m², uregulowana została jawnym wpisem na rzecz T P H . S S.A. Spółka była zarejestrowana pod nr RHB w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie.

3. Objęcie gruntu na podstawie dekretu warszawskiego.

Z dniem 21 listopada 1945 r., tj. dniem wejścia w życie dekretu warszawskiego nieruchomość przy ul. Bema 95, oznaczona dawnym numerem , na podstawie art. 1 dekretu warszawskiego, przeszła na własność Gminy m.st. Warszawy, a następnie na własność Skarbu Państwa.

Objęcie niniejszego gruntu w posiadanie przez Gminę m. st. Warszawy nastąpiło na podstawie rozporządzenia Ministra Odbudowy z dnia 27 stycznia 1948 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji w sprawie obejmowania gruntów przez gminę m. st. Warszawy (Dz. U. z 1948 r., Nr 6, poz. 43).

Zgodnie z § 3 cytowanego rozporządzenia, grunty uważano za objęte w posiadanie z dniem wydania numeru organu urzędowego Zarządu Miejskiego, w którym zamieszczono ogłoszenie. Objęcie niniejszego gruntu przez gminę nastąpiło w dniu 19 kwietnia 1948 r., tj. z dniem ukazania się ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Nr 20 Rady Narodowej i Zarządu Miejskiego m.st. Warszawy.

Termin na złożenie wniosku o przyznanie prawa własności czasowej upływał w dniu 19 października 1948 r.

4. Wniosek dekretowy.

W dniu 5 października 1948 r. T P H S.A. na podstawie art. 7 dekretu warszawskiego złożyło wniosek o przyznanie prawa własności czasowej do gruntu położonego w Warszawie przy ul. Bema 95 nr hip. „ ”.

Do podania dołączono pokwitowanie wpłaty z asygnacji przychodowej nr w kwocie ówczesnych złotych uiszczonej w dniu 5 października 1948 r.

5. Komunalizacja nieruchomości.

Decyzjami Wojewody Warszawskiego nr z dnia 23 września 1991 r., nr z dnia 9 listopada 1992 r. i nr z dnia 26 kwietnia 2004 r. na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191 i Nr 43, poz. 253) w zw. z art. 5 ust. 1 tej ustawy stwierdzono nieodpłatnie nabycie własności nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Bema, Wolskiej róg Bema przez Gminę Warszawa – Wola w Warszawie z mocy prawa w dniu 27 maja 1990 r.

Następnie, na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz.U. Nr 41, poz. 361 z późn. zm.), przedmiotowa nieruchomość przeszła na własności Miasta Stołecznego Warszawy.

6. Sprzedaż praw i roszczeń do nieruchomości.

Umową zwartą w formie aktu notarialnego sporządzoną przed notariuszem R S w Warszawie nr Rep. A nr z dnia 17 października 2008 r. - M J Ż działająca w imieniu i na rzecz spółki pod firmą T P - H S S.A. z siedzibą w Warszawie (KRS) jako Członek Zarządu spółki sprzedała P F wszystkie przysługujące spółce prawa i roszczenia do nieruchomości położonej przy ul. Wolskiej 95 i ul. Bema 95 w Warszawie, objętej dawną księgą wieczystą nr hip. wynikające z przepisów dekretu z dnia 26 października 1945 r. o

własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy w tym roszczenie o oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste, za kwotę   zł.

Umową darowizny zawartą w formie aktu notarialnego Rep. A nr   w dniu 25 lipca 2012 r. - przed notariuszem A.   C   - Z   F   działająca w imieniu własnym oraz w imieniu i na rzecz syna P.   F   darowała sobie wszystkie przysługujące P   F   prawa i roszczenia do nieruchomości położonej przy ul. Wolskiej 95 i ul. Bema 95 w Warszawie objętej dawną księgą wieczystą nr hip.   , wynikających z przepisów dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy w tym roszczenie o oddania gruntu w użytkowanie wieczyste. Z   F   działająca w imieniu własnym oświadczyła, że darowiznę wskazanych praw i roszczeń przyjmuje.

7. Postępowanie administracyjne w przedmiocie wniosku dekretowego.

Orzeczeniem z dnia 8 kwietnia 1949 r. nr   Komisja Specjalna do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym na wniosek Komisji Specjalnej Delegatury Warszawskiej orzekła o przepadku na rzecz Skarbu Państwa urządzeń przedsiębiorstwa należącego do inż. A   Ł   „M   O   i B   W   ” oraz należącego do S   R   „T   P   H   .. S   S.A.” stwierdzając, że przedsiębiorstwa przeznaczone były do popełnienia przestępstwa.

Rejonowy Urząd Likwidacyjny w Warszawie w trybie art. 8 i 9 dekretu z dnia 22 października 1947 r. o przepadku majątku (Dz. Ust. R.P.Nr 65/47 poz. 390) i na podstawie orzeczenia Komisji Specjalnej Delegatury Warszawskiej z dnia 8 kwietnia 1949 r. nr   wezwała T   P   H   .. S   S.A. celem wykonania przepadku majątku w postaci zajęcia prawa przysługującego ww. przedsiębiorstwu do odszkodowania należnego mu na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1945 r.

Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy orzeczeniem administracyjnym z dnia 16 lutego 1951 r. nr   oddaliło wniosek T   P   H   .. S   S.A. o przyznanie prawa własności czasowej do gruntu nieruchomości warszawskiej położonej przy ul. Bema 95/Wolskiej 95 oznaczonej hip.   . W uzasadnieniu wskazano, że wobec ww. przedsiębiorstwa orzeczone przepadek mienia i nie posiadało ono legitymacji do żądania przyznania mu prawa własności czasowej.

C   Z   W   P   P   W   O   w Warszawie na podstawie protokołu zdawczo - odbiorczego z dnia 27 lipca 1951 r. przejęło w

zarząd i użytkowanie przedmiotową nieruchomość i urządzenia składowe po przedsiębiorstwie
T P H: .L. S S.A.

W dniu 13 czerwca 1960 r. Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy złożyło do Sądu Powiatowego dla Warszawy Pragi wniosek o wpisanie tytułu własności do księgi wieczystej nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Bema 95/Wolskiej 95 oznaczonej nr hip. „1 ”.

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 1961 r. Sąd Powiatowy dla Warszawy Pragi dokonał wpisu prawa własności nieruchomości objętej księgą wieczystą „N W nr. ” na rzecz Skarbu Państwa.

Następnie B G K pismem z dnia 7 listopada 1968 r. cofnął swoje zgłoszenie wierzytelności, w związku z kaucjami hipotecznymi zapisanymi na powyższej nieruchomości i oświadczył, że nie rości sobie w związku z tym praw.

W R następcą prawny właściciela T P H .L. S S.A. – zastępowany przez adw. H N – G – w dniu 11 marca 1992 r. (wpływ 19 marca 1992 r.) wystąpił do Urzędu Dzielnicy Gminy Warszawa Wola Wydział Gospodarki Komunalnej, Mieszankowej i Rolnictwa z roszczeniem do nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Bema o powierzchni m² oznaczonej jako nr. „ ”.

W dniu 5 czerwca 2002 r. (wpływ 7 czerwca 2002 r.) T P H: .L. S S.A. – zastępowane przez adw. J S – złożyło wniosek do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie o stwierdzenie nieważności orzeczenia administracyjnego z dnia 16 lutego 1951 r. nr .

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie decyzją z dnia 30 czerwca 2003 r. odmówiło stwierdzenia nieważności orzeczenia administracyjnego z dnia 16 lutego 1951 r. Organ w uzasadnieniu wskazał, że przeznaczenie terenu w obowiązującym planie zagospodarowania nie jest zgodne z przedmiotem działalności T P. - H .L. S S.A. i nie ma podstaw do stwierdzenia nieważności orzeczenia administracyjnego o odmowie ustanowienia użytkowania wieczystego. Ponadto organ wskazał, że rozstrzygnięcie badanego orzeczenia, tj. odmowa ustanowienia prawa własności czasowej jest zgodne z prawem obowiązującym w dacie jego wydania, natomiast jego uzasadnienie było wadliwe, jednakże wada uzasadnienia przy prawidłowym rozstrzygnięciu nie może być uznana za podstawę do stwierdzenia nieważności orzeczenia.

T P H: .L. S S.A. w dniu 22 lipca 2003 r. (wpływ 23 lipca 2003 r.) wystąpiło o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją

z dnia 30 czerwca 2003 r. wskazując, że orzeczenie administracyjne z dnia 16 lutego 1951 r. nr [ ] wydane zostało z oczywistą obrazą przepisów.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie utrzymało w mocy swoje rozstrzygnięcie decyzją [ ] z dnia 12 listopada 2003 r. dzieląc wcześniejszą argumentację, a także wskazując, że użyte sformułowanie w orzeczeniu administracyjnym z dnia 16 lutego 1951 r. „oddala” jest w istocie odmową uwzględnienia wniosku złożonego w trybie art. 7 ust 1 dekretu.

W wyniku wniesionej skargi przez T. [ ] P. [ ] H. [ ] S. [ ] S.A., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 11 lutego 2005 r., sygn. akt [ ] uchylił zaskarżoną decyzję [ ] z dnia 12 listopada 2003 r. oraz poprzedzającą ją decyzję [ ] z dnia 30 czerwca 2003 r. Sąd w uzasadnieniu wskazał, że Prezydium Rady Narodowej w m.st. Warszawie orzeczeniem z dnia 16 lutego 1951 r. nie orzekło merytorycznie w sprawie, tj. nie przyznało, lub nie odmówiło prawa własności czasowej do gruntu przedmiotowej nieruchomości. Ponadto nie zostało zbadane czy powyższe przedsiębiorstwo posiadało przymiot strony i legitymację do wystąpienia z wnioskiem o przyznanie prawa własności czasowej, ani czy orzeczenie administracyjne odmawiające wniosku było zgodne z prawem. Sąd podkreślił również w uzasadnieniu, że orzeczeniem z dnia 8 kwietnia 1949 r. stwierdzono przepadek na rzecz Skarbu Państwa urządzeń przedsiębiorstwa T. [ ] P. [ ] H. [ ] S. [ ] S.A., a nie nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Bema 95/Wolskiej 95. Wyrok z dnia 11 lutego 2005 r., sygn. akt [ ] uprawomocnił się w dniu 21 czerwca 2005 r.

Wykonując powyższy wyrok sądu administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie decyzją [ ] z dnia 31 sierpnia 2005 r. stwierdziło nieważność orzeczenia administracyjnego Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy z dnia 16 lutego 1951 r. [ ]. Organ w uzasadnieniu ustalił, że przedmiotowa nieruchomość nie może być uznana za przedmiot pochodzący z przestępstwa, ani nabyty za pieniądze pochodzące z przestępstwa dokonanego po 1945 r., a uzasadnienie odmowy ustanowienia prawa użytkowania wieczystego stało się niezgodne z art. 7 ust. 2 oraz wynikało z nieprawidłowej interpretacji orzeczenia z dnia 8 kwietnia 1949 r. [ ]. Jako przyczynę stwierdzenia nieważności orzeczenia administracyjnego Prezydium Rady Narodowej w m.st. Warszawie z dnia 16 lutego 1951 r. [ ] organ podniósł brak odniesienia do obowiązującego planu zabudowy, co skutkowało rażącym naruszeniem art. 7 ust. 2 dekretu.

Decyzją nr z dnia 22 kwietnia 2009 r. Prezydent m.st. Warszawy zatwierdził podział nieruchomości objętej księgą wieczystą - część działki ewidencyjnej nr o powierzchni m² i nr o powierzchni m² w obrębie , położonej w Warszawie przy ul. Wolskiej i ul. Bema. W wyniku podziału powstały następujące działki: nr o powierzchni m², nr o powierzchni m², nr o powierzchni m², nr o powierzchni m², nr o powierzchni m².

8. Decyzja Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r.

Prezydent m.st. Warszawy decyzją nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. ustanowił na lat 99 prawo użytkowania wieczystego do:

- niezabudowanego gruntu o powierzchni m² położonego w Warszawie przy ul. Wolskiej i J. Bema opisanego w ewidencji gruntów jako działka z obrębu , KW nr na rzecz Z F w całości (pkt1);

- niezabudowanego gruntu o powierzchni m², położonego w Warszawie przy ul. J. Bema opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr z obrębu , KW nr na rzecz Z F w całości (pkt 2);

- niezabudowanego gruntu o powierzchni m², położonego w Warszawie przy ul. J. Bema opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr z obrębu , KW nr na rzecz Z F w całości (pkt 3);

- zabudowanego gruntu o powierzchni m², położonego w Warszawie przy ul. J. Bema 95 opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr z obrębu , KW nr na rzecz Z F w całości (pkt 4).

W pkt 5 decyzji Prezydent m.st. Warszawy ustalił czynsz symboliczny z tytułu ustanowienia prawa użytkowania wieczystego do gruntu opisanego w punkcie 1, 2, 3 i 4 w łącznej wysokości zł płatny z góry w terminie do dnia 31 marca każdego roku na konto.

W pkt 6 decyzji Prezydent m.st. Warszawy **odmówił ustanowienia prawa użytkowania wieczystego** do gruntu pochodzącego z dawnej nieruchomości hipotecznej nr oznaczonego jako część działek ewidencyjnych nr , , , z obrębu

W pkt 7 decyzji Prezydent m.st. Warszawy postanowił rozpoznać odrębną decyzją wniosek co do pozostałej części nieruchomości hipotecznej oznaczonej numerem stanowiącego obecnie część działki ewidencyjnej nr w obrębie .

Kolejno w pkt 12 decyzji Prezydent m.st. Warszawy wskazał, że decyzja niniejsza z chwilą, gdy stanie się ostateczna, będzie stanowiła podstawę do zawarcia w formie aktu notarialnego umowy ustanowienia prawa użytkowania wieczystego gruntu opisanego w pkt 1, 2, 3 i 4. Ponadto ustanowienie prawa użytkowania wieczystego nastąpi z równoczesną sprzedażą budynków znajdujących się na działce ewidencyjnej nr obręb . . . Warunki sprzedaży budynków, w tym wysokość ceny należnej M.St. Warszawy, zostaną określone w protokole z rokowań. Podstawą ustalenia ceny będzie wartość budynków określona w operacie szacunkowym sporządzonym przez rzeczoznawcę majątkowego na zlecenie M.St. Warszawy. Cena budynków podlegać będzie zapłacie najpóźniej w przeddzień podpisania umowy ustanowienia prawa użytkowania wieczystego, przy czym za dzień zapłaty przyjmuje się uznanie odpowiedniej kwoty na wskazanym w protokole z rokowań rachunku M.St. Warszawy.

Decyzja Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. doręczona została adw. R . . . – pełnomocnikowi Z . . . F (beneficjentki decyzji).

9. Stan faktyczny i prawny po wydaniu decyzji reprivatyzacyjnej.

Od decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. **odwołanie** na podstawie art. 127 § 1 k.p.a. w zw. z art. 183 § 1 k.p.a. i art. 188 k.p.a. wniosła Prokuratura Okręgowa Warszawie domagając się jej uchylenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi. Zaskarżonej decyzji prokurator zarzucił wydanie z naruszeniem:

- art. 10 § 1 k.p.a. oraz art. 81 k.p.a. polegającego na nie poinformowaniu podmiotu na prawach strony - prokuratora, który zgłosił swój udział w postępowaniu o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy oraz o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, gdy w okolicznościach rozpatrywanej sprawy uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na jej wynik;

- art. 7 ust. 2 dekretu, które polegało na oparciu rozstrzygnięcia na zapisach Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego, ustaleniach decyzji o warunkach zabudowy oraz projektowanym dopiero planie zagospodarowania terenu, przy czym żaden z ww. dokumentów nie ma waloru obowiązującego w dniu wydawania decyzji aktu

prawa miejscowego, o którym mowa w art. 7 ust. 2 dekretu. Ponadto brak oceny, czy użytkowanie gruntu nie pozostaje w sprzeczności z zadaniami ustawowymi lub statutowymi dotychczasowego właściciela, tj. T P -H .I .S S.A.;

- art. 7 k.p.a., art. 77 k.p.a. oraz art. 107 § 3 k.p.a., które polegało na podjęciu rozstrzygnięcia, bez zebrania w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, zaniechaniu wnikliwego jego rozpatrzenia i uzasadnienia stanowiska organu w skarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie decyzją z dnia 30 września 2013 r. utrzymało w mocy decyzję Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. W uzasadnieniu decyzji podniesiono, że prokurator nie wskazał konkretnych czynności jakich miałby dokonać, ponadto prokurator miał możliwość czynnego udziału w postępowaniu przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Warszawie i z prawa tego nie skorzystał. Organ wskazał również, że sporządzanie planu zagospodarowania przestrzennego nie jest obowiązkowe, a jego brak nie może być podstawą do negatywnego rozpoznania wniosku dekretowego. Nieuzasadniony dla organu był też zarzut braku zbadania czy użytkowanie gruntu nie pozostaje w sprzeczności z zadaniami ustawowymi lub statutowymi dotychczasowego właściciela, bowiem na chwilę rozpatrywania wniosku roszczenie przysługiwało osobie fizycznej.

Skarga na decyzję z dnia 30 września 2013 r. wniesiona przez Prokuraturę Okręgową w Warszawie wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 listopada 2014 r. sygn. akt została oddalona. Sąd w uzasadnieniu orzeczenia przychylił się do stanowiska Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, iż to na stronie stawiającej zarzut spoczywa ciężar wykazania istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania a wynikiem sprawy. Sąd uznał również, że skoro przedmiotowa nieruchomość nie jest objęta żadnym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, to nie można odmówić przyznania prawa użytkowania wieczystego do gruntu z uwagi na niemożność wykazania przesłanki możliwości korzystania z gruntu przez dotychczasowego właściciela zgodnie z jej przeznaczeniem w planie. W ocenie sądu przeprowadzone przez organy administracji badanie zgodności korzystania z gruntu z powołanym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania oraz decyzją o warunkach zabudowy - które objęły części przedmiotowej nieruchomości - było zgodne z prawem i nie naruszało przepisu art. 7 ust. 1 i 2 dekretu. Sąd uznał natomiast zasadny zarzut skargi dotyczący nierozważenia przeznaczenia przedmiotowej nieruchomości w planie z celami statutowymi właściciela przeddekretowego, ale ostatecznie

uznał, że błąd ten nie miał wpływu na wynik sprawy. Orzeczenie sądu uprawomocniło się z dniem 17 lutego 2015 r.

Prezydent m.st. Warszawy rozpoznając wniosek dekretowy z dnia 5 października 1948 r. w pozostałej części, tj. w zakresie działki ewidencyjnej nr [redacted] kolejną decyzją nr [redacted] z dnia 22 września 2015 r. odmówił ustanowienia prawa użytkowania wieczystego do gruntu o powierzchni [redacted] m² położonego przy ul. Bema 95, hip. Nr [redacted], w obrębie [redacted]. W uzasadnieniu decyzji Prezydent m.st. Warszawy wskazał, że grunt przeznaczony jest na realizację celów publicznych, tj. do prowadzenia publicznego transportu zbiorowego tramwajowego. W dodatku poza budynkiem podstacji trakcyjnej na ww. gruncie zlokalizowane są także elementy infrastruktury.

Umowa w formie aktu notarialnego o oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste nie została zawarta.

10. Przedwojenna spółka T [redacted] P [redacted] H [redacted] S [redacted] S.A.

T [redacted] P [redacted] H [redacted] S [redacted] S.A. to przedwojenna spółka, która powstała w dniu 16 września 1929 r. na mocy statutu sporządzonego przed notariuszem M: [redacted] B [redacted] przy Wydziałach Hipotecznych Sądu Okręgowego w Warszawie nr Rep. [redacted]. Założycielami spółki byli: A [redacted] S [redacted], R [redacted] B [redacted] i W [redacted] O [redacted]. Przedmiotem działalności spółki było prowadzenie handlu hurtowego węglem i koksem oraz produktami pokrewnymi, a także sprzedaż komisowa i hurtowa, eksport, import węgla, koksu i produktów pokrewnych.

Spółka podjęła działalność w okresie powojennym. Z ustaleń wynika, że na dzień 24 stycznia 1948 r. zarząd spółki stanowili: S [redacted] R [redacted], S [redacted] Ś [redacted] i J [redacted] R [redacted].

W dniu 24 sierpnia 2000 r. adw. J [redacted] S [redacted] jako pełnomocnik J [redacted] R [redacted], W: [redacted] R [redacted], F [redacted] R [redacted] złożył do Sądu Rejonowego XVI Wydział Gospodarczy Rejestrowy w Warszawie wniosek o powołanie zarządu spółki „T [redacted] P [redacted] H [redacted] S [redacted] spółka akcyjna” we wskazanych osobach: J [redacted] R [redacted] - prezes, W [redacted] R [redacted] - wiceprezes, E [redacted] R [redacted] członek zarządu.

Do wniosku załączono odpis aktu notarialnego z dnia 10 marca 2000 r. Rep. A nr [redacted] sporządzonego w Kancelarii Notarialnej w Wyszku przed notariuszem B: [redacted] R [redacted] wskazujący na przeprowadzenie Walnego Zgromadzenia

Akcjonariuszy Spółki „T Pł H: . . S spółka akcyjna”. Zgromadzenie otworzył Wł R, wskazując że jest jedynym żyjącym członkiem ostatniego zarządu spółki i spółka nie zawiesiła działalności a jedynie przestała faktycznie funkcjonować w wyniku sytuacji polityczno - gospodarczej zaistniałej w Polsce po II wojnie światowej. Celem Zgromadzenia było reaktywowanie działalności spółki umożliwiające starania o odzyskanie majątku spółki. Uchwałą nr 1 wskazująca obecni na Zgromadzeniu akcjonariusze uchwalili reaktywowanie działalności spółki oraz powołany został Zarząd spółki w osobach: J R - prezes, W R - wiceprezes, E R - członek zarządu.

W oparciu o podjętą na Zgromadzeniu Uchwałą nr Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy Wydział XVI Gospodarczy postanowieniem z dnia 25 czerwca 2001 r. sygn. akt .

dokonał wpisu do rejestru RHB . Wskazany postanowieniem sąd dokonał równocześnie wykreślenia wpisu 20 w rubryce 9 (postanowienia Sądu Powiatowego dla Warszawy Pragi z dnia 24 kwietnia 1953 r. o wykreśleniu spółki z urzędu z powodu nieprowadzenia przedsiębiorstwa) wobec nieprawomocności postanowienia wydanego z oczywistą obrazą przepisów prawa.

Przed Sądem Okręgowym w Warszawie Wydział Gospodarczy toczy się aktualnie postępowanie o sygn. akt . w sprawie o ustalenie nieistnienia uchwał Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy spółki akcyjnej pod firmą T Pł H . . S spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie. Przedstawiony został dowód uzyskany w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Wydział I Prokuratury Regionalnej we Wrocławiu sygn. akt) w postaci opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych im. prof. dr J S w Krakowie nr z dnia 19 sierpnia 2022 r. z przeprowadzonych badań kopii dokumentów akcji na okaziciela w/w spółki. Celem badań było ustalenie czy wzmianki rejestracyjne w postaci zapisów i pieczęci na kopiach poszczególnych dokumentów akcji mają charakter zwielokrotnionych mechanicznie, czy też stanowią zapisy własnoręczne i odrębnie odcisnięte odwzorowania pieczęci, a także czy cechy te są takie same na każdym odpisie dokumentu akcji, na części lub na żadnej z nich.

11. Sprzeciw prokuratora złożony po wszczęciu postępowania rozpoznawczego KR III R 67/22.

Prokurator Regionalny we Wrocławiu pismem z dnia 6 października 2022 r. (wpływ do MS 24 października 2022 r.) wniósł do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w

Warszawie sprzeciw na podstawie art. 184 § 1 i 2 k.p.a., art. 2 i art. 3 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2022r. poz. 1247) od decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r., wnosząc o stwierdzenie jej nieważności na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.

Prokurator zaskarżonej decyzji zarzucił rażące naruszenie art. 7 ust. 1 dekretu w związku z art. 28 k.p.a. wobec bezpodstawnego przyjęcia, że Z F uzyskała w postępowaniu zakończonym decyzją nr 612/GK/DW/2012 o przyznanie prawa własności czasowej do gruntu położonego w Warszawie przy ul. Bema 95 ozn. hip. , przymiot strony w rozumieniu art. 28 k.p.a. na skutek nabycia praw i roszczeń w drodze umowy cywilnej - darowizny zawartej w formie aktu notarialnego Rep. A w dniu 25 lipca 2012 r. Przy czym przepis art. 7 ust. 1 dekretu nie kreuje normy materialnoprawnej przypisującej nabywcy praw i roszczeń na podstawie umowy cywilnoprawnej interesu prawnego w postępowaniu administracyjnym.

12. Dowody będące podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Powyższy stan faktyczny Komisja ustaliła na podstawie: dokumentów z akt postępowania rozpoznawczego KR III R 67/22, akt Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy dotyczących reprivatyzacji nieruchomości położonej przy ul. Bema/Wolska, Bema 95 zakończonej wydaniem decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r., akt postępowań prowadzonych przez SKO o sygnaturach: , , , kserokopii akt Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa dotyczących dawnej księgi hipotecznej, kserokopii akt Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy T P H .... S S.A.

Powyższe dokumenty Komisja uznała za wiarygodne w całości, co do okoliczności w nich wskazanych.

III. Po rozpatrzeniu zebranego materiału dowodowego Komisja zważyła, co następuje:

- 1. Brak legitymacji następców prawnych w postępowaniu dekretowym jako przesłanka rażącego naruszenia prawa.**

W ocenie Komisji decyzja Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r., wydana została z rażącym naruszeniem prawa, ponieważ doszło do zbycia praw i roszczeń, a w konsekwencji przyznania statusu strony postępowania dekretowego nabywcy tych praw i roszczeń.

Przepis art. 1 dekretu warszawskiego stanowi, że wszelkie grunty usytuowane na obszarze m.st. Warszawy przeszły z dniem 21 listopada 1945 r. na własność gminy m.st. Warszawy. Zgodnie natomiast z art. 7 ust. 1 powołanego dekretu, dotychczasowy właściciel gruntu, następcy prawni będący w posiadaniu gruntu lub osoby prawa jego reprezentujące, a jeżeli chodzi o grunty oddane na podstawie obowiązujących przepisów w zarząd i użytkowanie – użytkownicy gruntu, mogli w ciągu 6 miesięcy od dnia objęcia w posiadanie gruntu przez gminę zgłosić wniosek o przyznanie na tym gruncie jego dotychczasowemu właścicielowi prawa wieczystej dzierżawy z czynszem symbolicznym lub prawa zabudowy za opłatą symboliczną.

Podstawowe i fundamentalne znaczenie dla rozpoznania sprawy z art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego ma ustalenie legitymacji formalnej podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku dekretowego z art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego i w konsekwencji ustanowienia prawa użytkowania wieczystego na ich rzecz. Normy materialnoprawnej określającej stronom umowy nabycia praw i roszczeń - interesu prawnego w postępowaniu administracyjnym w sprawie prowadzonej na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego, nie sposób wywieść z przepisów dekretu warszawskiego, które de facto nie kreuja tego interesu w żaden sposób, a to właśnie interes prawny jest elementem niezbędnym do przyznania praw określonych w powołanym przepisie. Takiej normy materialnoprawnej, mającej zastosowanie do dekretu warszawskiego, nie kreuja także inne akty prawne. Norma taka nie wynika również z przepisów prawa cywilnego. Umowa cywilnoprawna nie może bowiem modyfikować ustawowo określonego podmiotowego zakresu uprawnień unormowanych w dekrecie warszawskim, skoro zakres tych uprawnień nie może być wynikiem zgodnych oświadczeń woli stron tej umowy. Czym innym jest bowiem swoboda zawierania umów w prawie cywilnym, a czym innym jest skonkretyzowanie uprawnień w sferze prawa administracyjnego i przypisanie tych uprawnień przez prawodawcę konkretnie określonym podmiotom. Strony umowy cywilnoprawnej nie mogą zatem oczekiwać, że swoboda zawierania umów i wyrażania w nich swojej woli w sferze prawa cywilnego wywoła takie same skutki prawne w sferze prawa administracyjnego.

W stanie faktycznym sprawy, na podstawie art. 1 dekretu warszawskiego, dawna nieruchomość „N. W. nr. ” przy ul. Wolskiej 95 i ul. Bema 95 przeszła na własność gminy m.st. Warszawy z dniem 21 listopada 1945 r.

Zgodnie z treścią zaświadczenia Sądu Grodzkiego w Warszawie Oddział Ksiąg Wieczystych z dnia 27 września 1948 r. nr. tytuł własności nieruchomości warszawskiej oznaczonej jako „N. W. nr. ” o powierzchni m² uregulowany był jawnym wpisem na rzecz T. F. H. S.A., co potwierdzono na mocy aktu nabycia z dnia 30 października 1937 r.

Następnie umową zwartą w formie aktu notarialnego Rep. A z dnia 17 października 2008 r. T. P. - H. S. S.A. sprzedało P. F. wszystkie przysługujące spółce prawa i roszczenia do nieruchomości położonej przy ul. Wolskiej 95 i ul. Bema 95 w Warszawie, objętej dawną księgą wieczystą nr hip. , wynikające z przepisów dekretu z dnia 26 października 1945r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy w tym roszczenie o oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste, za kwotę zł.

Z kolei umową darowizny zawartą w formie aktu notarialnego Rep. A w dniu 25 lipca 2012 r. Z. F. działająca w imieniu własnym oraz w imieniu i na rzecz syna P. F. darowała sobie wszystkie przysługujące mu prawa i roszczenia do ww. nieruchomości objętej dawną księgą wieczystą nr hip. oraz w imieniu własnym oświadczyła, że darowiznę wskazanych praw i roszczeń przyjmuje.

Prezydent m.st. Warszawy decyzją nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. ustanowił na lat 99 prawo użytkowania wieczystego na rzecz Z. F. do: niezabudowanego gruntu o powierzchni m² położonego w Warszawie przy ul. Wolskiej i J. Bema opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr ; niezabudowanego gruntu o powierzchni m², położonego w Warszawie przy ul. J. Bema opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr ; niezabudowanego gruntu o powierzchni m², położonego w Warszawie przy ul. J. Bema opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr ; zabudowanego gruntu o powierzchni m², położonego w Warszawie przy ul. J. Bema 95 opisanego w ewidencji gruntów jako działka nr Natomiast co do części działki ewidencyjnej nr położonej w Warszawie przy ul. J. Bema/Wolska, części działki ewidencyjnej nr położonej w Warszawie przy ul. J. Bema, części działki ewidencyjnej nr położonej w Warszawie przy ul. J. Bema oraz części działki ewidencyjnej nr położonej w Warszawie przy ul. J. Bema Prezydent m.st. Warszawy omówił ustanowienia prawa użytkowania wieczystego.

W ocenie Komisji Z. F. ustalonej jako beneficjentka decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. nie można było przyznać statusu strony w postępowaniu dekretowym na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego w związku z art. 28 k.p.a.

Należy podkreślić, że dyspozycja przepisu art. 28 k.p.a. przybrała niezmienną postać od dnia 1 września 1980 r. do chwili obecnej, zatem przepis ten ma swoją ugruntowaną pozycję w postępowaniu administracyjnym ze względu na swój ponad przeszło 40-letni ustalony kształt.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 października 2011 r., sygn. akt I OSK 1819/10, wskazał, że: Pojęcie strony jest kategorią materialnoprawną i wiąże się z interesem prawnym, czyli uprawnieniem lub obowiązkiem wynikającym z konkretnego przepisu prawa materialnego. O interesie prawnym można więc mówić wówczas, gdy istnieje związek pomiędzy obowiązującą normą prawa materialnego a sytuacją prawną konkretnego podmiotu polegający na tym, że akt stosowania tej normy ma wpływ na sytuację prawną tego podmiotu w zakresie prawa materialnego.

W świetle powyższych okoliczności, w niniejszej sprawie istota problemu sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy beneficjentka decyzji reprivatyzacyjnej jako nabywca praw i roszczeń do przedmiotowej nieruchomości z tytułu zawartej umowy darowizny w formie aktu notarialnego z dnia 25 lipca 2012 r., poprzedzona umową sprzedaży z dnia 17 października 2008 r. (na rzecz syna), może występować jako „następca prawny”, o którym mowa w art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego, co w konsekwencji umożliwiłoby nadanie jej statusu strony w postępowaniu dekretowym.

Postępowanie z art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego wszczyna się na żądanie strony, zaś stroną w rozumieniu art. 28 k.p.a. jest osoba lub jednostka, której interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie, albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Jednym z najczęstszych problemów występujących w sprawach dekretowych jest ustalenie aktualnego kręgu stron postępowania. Ponieważ treść art. 28 k.p.a. nie stanowi samoistnej normy prawnej dla wywodzenia przysługującego przymiotu strony postępowania – to ustalenie interesu lub obowiązku prawnego może nastąpić jedynie w związku z konkretną normą prawa materialnego, którą w tej sprawie jest norma zawarta w art. 7 dekretu warszawskiego.

Dla ustalenia właściwej legitymacji formalnej osób uprawnionych z art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego, konieczne jest w pierwszej kolejności odwołanie się do pojęcia

„dotychczasowy właściciel” oraz „następca prawny” w rozumieniu art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego w związku z art. 28 k.p.a.

Przy wykładni językowej treści pojęcia „dotychczasowy właściciel” użytego w art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego, nie powinno być żadnych wątpliwości, że chodzi tu o osoby, które były właścicielami dawnej nieruchomości w dniu wejścia w życie dekretu warszawskiego i dotyczy to zarówno osób fizycznych jak i osób prawnych. Taka konstrukcja przepisu oznacza, iż wolą prawodawcy było, aby z wnioskiem takim mógł występować aktualny, na tamtą datę, posiadacz samoistny gruntów.

Natomiast jeżeli chodzi o drugą kategorię osób uprawnionych, tj. „następców prawnych dawnego właściciela”, to ustawa nie określa, o jaki rodzaj następstwa prawnego chodzi. W ocenie Komisji pojęcie „następcy prawnego” użyte w art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego dotyczy kategorii osób, którym w szczególnych okolicznościach przyznano uprawnienie do złożenia wniosku dekretowego.

W orzecznictwie sądownoadministracyjnym w sprawach dotyczących legitymacji formalnej stron w postępowaniu wywołanym wnioskiem z art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego podkreślono, że gdy przyznanie prawa użytkowania wieczystego nastąpiło w drodze decyzji administracyjnej to oznacza to, że zastosowanie do tej decyzji mają przepisy art. 28 k.p.a. w związku z art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego określające podmiotowy zakres przyznania tego prawa wyłącznie dotychczasowemu właścicielowi lub jego spadkobiercom. Zatem do kręgu osób uprawnionych do bycia stroną w postępowaniu z art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego nie należą osoby, które nabyły prawa i roszczenia do danej nieruchomości w drodze czynności cywilnoprawnej. Takie stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29 sierpnia 2022 r. sygn. I OSK 2034/20, który wskazał, że: Należy przy tym odróżnić skutki prawne czynności cywilnoprawnej od podmiotowości w prawie administracyjnym. Nie zawsze bowiem skutki czynności cywilnoprawnej powodują powstanie praw podmiotowych w sferze prawa administracyjnego. Dzieje się tak tylko wtedy, gdy ustawodawca wyraźnie to unormował.

Naczelny Sąd Administracyjny w przedmiotowym wyroku ostatecznie przesądził kwestię, że sama podstawa cywilnoprawna zawarcia umowy przeniesienia praw i roszczeń w kontekście rozpoznawanej sprawy z art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego, nie tworzy interesu prawnego w procedurze administracyjnej prowadzonej na podstawie dekretu warszawskiego: Źródłem sytuacji prawnych w prawie administracyjnym mogą być zatem wyłącznie normy prawne i jedynie bezpośredni związek interesu indywidualnego z tymi normami pozwala kwalifikować go jako interes prawny. Skutki czynności prawnej dokonanej przez podmioty

prawa cywilnego samoistnie nie stanowią więc źródła interesu prawnego w sferze prawa administracyjnego. Takie źródło mogą stanowić tylko wtedy, gdy istnieje norma prawna nawiązująca w swojej treści do takich aktów i czynności ze sfery prawa cywilnego. Interes prawny w prawie administracyjnym nie jest bowiem wyznaczany wolą stron adresatów tego prawa, lecz wolą prawodawcy kształtującego podmiotowy zakres stosowania tego prawa. Dla uzyskania przymiotu strony postępowania administracyjnego, w rozumieniu art. 28 k.p.a., konieczne jest zatem istnienie normy prawa materialnego, która łączyłaby z faktem zawarcia umowy cywilnoprawnej skutek w postaci przypisania stronom takiej umowy interesu prawnego w sferze prawnoadministracyjnej.

Przesądzono zatem bezspornie kwestię, że umowy cywilnoprawne dotyczące przeniesienia praw i roszczeń do dawnych nieruchomości nie legitymowały – w rozumieniu prawa administracyjnego osób wskazanych w tych umowach, jako nabywcy praw i roszczeń – w rozumieniu prawa cywilnego – do skutecznego ubiegania się o przyznanie prawa użytkowania wieczystego na podstawie dekretu warszawskiego. Podobne stanowisko zajęł Naczelny Sąd Administracyjny w wyrokach z dnia 29 sierpnia 2022 r. sygn.: I OSK 2875/20, I OSK 707/20 i I OSK 1717/20.

Argumentację zawartą w ww. wyrokach, Komisja w całej rozciągłości podziela i uznaje za własną również w niniejszej sprawie. Obowiązująca powołana wyżej materialnoprawna norma nie przewiduje, aby uzyskać status strony w postępowaniu dekretowym na skutek umowy cywilnoprawnej.

Prawo do bycia stroną w postępowaniu dekretowym i w konsekwencji ustanowienie na rzecz tej osoby prawa użytkowania wieczystego jest uprawnieniem o charakterze publicznoprawnym, ponieważ ustawodawca przewidział dla tego rodzaju żądania formę decyzji administracyjnej. Prawo to zaś nie ma charakteru cywilnego, ponieważ jest niezbywalnym prawem publicznym.

Zatem w sformułowaniu „następcy prawni” użytym w art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego nie mieszczą się osoby, które uzyskały prawa i roszczenia do nieruchomości na skutek umowy cywilnoprawnej o sprzedaży praw i roszczeń. Bowiem intencją ustawodawcy dekretu warszawskiego było gratyfikowanie osób, które utraciły prawo własności na skutek uchwalenia przepisów dekretu warszawskiego oraz wyrównanie szkody wynikłej z przymusowego pozbawienia prawa własności. I to właśnie owa utrata prawa własności musi być ściśle związane z osobą dawnego właściciela i jego spadkobiercami, a nie osobami, które nabyły te prawa w drodze czynności cywilnoprawnej. Celem ustawodawcy nie sposób realizować wobec osoby, która w drodze czynności cywilnoprawnej nabyła te prawa

i roszczenia. Nie istnieje norma prawa materialnego z której wynikałoby, że nabywcy praw i roszczeń w drodze cywilnoprawnej przysługiwałoby roszczenie dekretowe, tym bardziej że dotyczyło to sytuacji prawnej właściciela nieruchomości, który utracił własność. Uprawnienia z zakresu prawa publicznego, co do zasady są utożsamiane ze ściśle określoną osobą o ile nie ma szczególnej normy materialnej, która daje podstawę do przeniesienia uprawnienia.

W konsekwencji powyższego, w ocenie Komisji, skoro w stanie faktycznym sprawy dawnym właścicielem hipotecznym była przedwojenna spółka T P H: S.A. to prawo do bycia stroną w postępowaniu dekretowym przysługiwało wyłącznie jej spadkobiercom (w tym przypadku spadkobiercom dawnych właścicieli spółki), a nie Z F, która w wyniku zawartej umowy sprzedaży roszczeń sporządzonej w formie aktu notarialnego nabyła prawa do nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Wolskiej 95 i Bema 95, objętej dawną księgą wieczysta nr hip. Komisja przyjęła analogiczne stanowisko odnośnie części działek ewidencyjnych - należących do wyżej wymienionej dawnej księgi wieczystej – co do, których Prezydent m.st. Warszawy omówił ustanowienia prawa użytkowania wieczystego, tj.: nr położonej w Warszawie przy ul. J. Bema/Wolskiej, nr położonej w Warszawie przy ul. J. Bema, nr położonej w Warszawie przy ul. J. Bema oraz nr położonej w Warszawie przy ul. J. Bema.

Według Komisji, w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki determinujące konieczność stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 612/GK/DW/2012 z dnia 24 grudnia 2012 r. w całości.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w wyniku postępowania rozpoznawczego Komisja wydaje decyzję, w której stwierdza nieważność decyzji reprivatyzacyjnej lub postanowienia w całości lub w części, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 156 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 – Kodeks postępowania administracyjnego lub w przepisach szczególnych. W myśl zaś art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2-4, jeżeli decyzja reprivatyzacyjna została wydana bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa.

Reasumując Prezydent m.st. Warszawy w sposób wadliwy uznał, za stronę postępowania nabywcę praw i roszczeń do przedmiotowej nieruchomości na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych w dniu 17 października 2008 r. oraz w dniu 25 lipca 2012 r. Osoba taka nie mogła skutecznie ubiegać się o przyznanie prawa użytkowania wieczystego określonego w decyzji reprivatyzacyjnej. Wywiedzenie, przez organ rozpoznający wniosek, z powyższych umów legitymacji do bycia stroną w postępowaniu administracyjnym stanowi rażące naruszenie art. 7 ust. 1 dekretu warszawskiego w związku z art. 28 k.p.a. i wyczerpuje

przesłankę stwierdzenia nieważności określoną w art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że Komisja w żadnym stopniu nie oceniała ważności i skutków powołanych umów w sferze prawa cywilnego, jako materii pozostającego w tym zakresie poza kognicją Komisji.

2. Brak nieodwracalnych skutków prawnych.

Kontrolowana decyzja reprivatyzacyjna nie wywołała nieodwracalnych skutków prawnych w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

W myśl powołanego przepisu przez nieodwracalne skutki prawne należy rozumieć stan prawny powstały wskutek przeniesienia prawa własności albo prawa użytkowania wieczystego nieruchomości warszawskiej na osobę trzecią, o ile nie nastąpiło ono nieodpłatnie lub na rzecz nabywcy działającego w złej wierze, lub zagospodarowania nieruchomości warszawskiej na cele publiczne, o których mowa w art. 6 u.g.n.

Na płaszczyźnie prawa administracyjnego pojęcie „nieodwracalności skutku prawnego” odnosi się do takich następstw decyzji administracyjnej (reprivatyzacyjnej), w których brak jest możliwości odmiennego ukształtowania sytuacji prawnej jednostki od tej, będącej następstwem decyzji administracyjnej, co wyklucza powrót do stanu poprzedniego (B. Adamiak, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 1992 r., III AZP 4/92, OSP 1993, nr 5, poz. 104, P. Przybysz, Kodeks postępowania administracyjnego, Warszawa 2017).

Definicja zawarta w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. zawiera w sobie dwa elementy, z których jeden konstytuuje zasadę, a drugi wyjątek od niej. Pierwszy określa czynność prawną w postaci przeniesienia własności lub użytkowania wieczystego na rzecz osoby trzeciej, która co do zasady przesądza o nieodwracalności skutków prawnych. Drugi natomiast statuuje wyjątki od wymienionej zasady. Analiza treści wskazanego przepisu prowadzi do wniosku, że nie można przyjąć istnienia nieodwracalności skutków prawnych, jeśli nabywca nabył rzecz nieodpłatnie albo nabycie nastąpiło w złej wierze.

Przenosząc powyższą definicję na grunt przedmiotowej sprawy, należy wskazać, że prawo użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Bema/Wolska, Bema 95 nie zostało zbyte na rzecz osób trzecich. Jak wynika z działu II księgi wieczystej nr [ ] prowadzonej dla działek ewidencyjnych nr [ ], nr [ ], nr [ ] z obrębu [ ] oraz działu II księgi wieczystej nr [ ] prowadzonej dla [ ]

działki ewidencyjnej nr   z obrębu   właścicielem gruntu nadal jest Miasto Stołeczne Warszawa.

W konsekwencji Komisja stwierdziła, że nie zaistniały nieodwracalne skutki prawne, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

3. Strony postępowania rozpoznawczego.

Na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 28 k.p.a. stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Jako strony postępowania rozpoznawczego przyjęto Z   F   (beneficjentka w decyzji reprivatyzacyjnej).

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. Komisja o wszczęciu postępowania rozpoznawczego zawiadamia m.st. Warszawę oraz pozostałe strony postępowania. Z treści cytowanego przepisu wynika, że stroną postępowania rozpoznawczego przed Komisją jest Miasto Stołeczne Warszawa reprezentowane przez Prezydenta m.st. Warszawy.

4. Konkluzja

Mając na względzie ustalenia faktyczne i prawną analizę sprawy, Komisja orzekła jak w sentencji na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 3a w związku z art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w związku z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. w związku z art. 7 ust. 1 dekretu, w związku z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

Przewodniczący Komisji
Sebastian Kaleta

Pouczenie:

1. Niniejsza decyzja jest ostateczna (art. 16 k.p.a.). Strona może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa, za pośrednictwem Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 52 § 1 p.p.s.a., art. 53 § 1 p.p.s.a oraz art. 54 § 1 p.p.s.a). Skarga powinna czynić zadość wymogom określonym w art. 57 p.p.s.a. Do skargi należy dołączyć jej odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich stronom (w tym dla tut. organu), a ponadto jeżeli w Sądzie nie złożono załączników w oryginale po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych (art. 47 § 1 p.p.s.a.).

2. Wpis od skargi do sądu administracyjnego ma charakter stały i wynosi 200 (dwieście) zł zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

3. W myśl zaś art. 243 § 1 p.p.s.a. stronie może być przyznane – na jej wniosek – prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawianiu w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru (art. 252 § 1 i § 2 p.p.s.a.). Zgodnie zaś z art. 244 § 1 p.p.s.a. prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Z uwagi na to, że doręczenie decyzji następuje w formie publicznego ogłoszenia na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 49 § 1 k.p.a. Komisja informuje, że z treścią decyzji strony mogą zapoznać się w urzędzie zapewniającym obsługę administracyjno-biurową Komisji w dniach i godzinach pracy tego urzędu.

5. W myśl zaś art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. strony mogą być zawiadamiane o wszczęciu postępowania, decyzjach i innych czynnościach Komisji poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości. Zawiadomienie albo doręczenie uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia.